

[Helge Larsen.]

skulle gives som lån. Det lovforslag, som den højtærede undervisningsminister fremsatte, byggede på det, som alle demokratiske partier i 1958 var enige om, nemlig fordelingen med 50 pct. på lån og 50 pct. på stipendier. Jeg betragtede det som en udstrakt hånd til oppositionen, at man fulgte denne fordeling, og jeg ønsker ikke at fravige dette. Jeg vil imidlertid gerne gå ind på det ærede medlem hr. Henry Christensens betragtninger om at gå op fra 15½ mill. kr. til 19 mill. kr. og anvende de 3½ mill. kr. som lån. Men min konklusion bliver da, at det er et forkert tidspunkt i øjeblikket, fordi der netop på grund af den stærke tilgang, der er, ikke er brug for lån, men for stipendier. Jeg tror, man fra alle sider vil erkende, at den, der begynder på et langvarigt studium, i de første år, da han ikke ved, hvordan hans chancer for at gennemføre studiet er, netop har brug for et stipendium; på et senere tidspunkt kan vedkommende bedre tænke sig at tage et lån. Det var også det, der blev fremført af Danske Studerendes Fællesråd, så selv ud fra det ærede medlem hr. Henry Christensens betragtninger er tidspunktet for en udvidelse af lånemassen ikke rigtigt. Jeg føjer til, hvad jeg også sagde før, at jeg betragter fordelingen med 50 pct. til lån og 50 pct. til stipendier som rigtig.

I øvrigt er der den forskel på den opfattelse, som jeg og flertallet repræsenterer, og den, som kom til orde fra oppositionen, at vi mener, samfundet har interesse i at drage reserver frem til uddannelse i disse år; hvis ikke man kan stille midler til rådighed for dem, for hvem det er vanskeligt eller umuligt selv at klare deres uddannelse, får vi ikke disse reserver frem. I øvrigt er det en demokratisk ret, at man i videst mulig udstrækning lægger forholdene sådan til rette, at ingen på grund af økonomiske vanskeligheder er forhindret i at få den uddannelse, som vedkommendes evner be-
rettiger til.

Må jeg så gøre et par bemærkninger om beskatningen. De ærede medlemmer hr. Ninn-Hansen og hr. Henry Christensen var inde på spørgsmålet. Jeg har tidligere hos studerende mødt den opfattelse, at det var urimeligt, at man beskattede legater. Jeg har ikke villet gå ind på en særlovgivning for studerende, men vil gøre opmærksom på, at med de ændringer i den kommunale skattelov og i udskrivningsloven, som er gennemført i fjor og i år, har man i de allerfleste tilfælde løst dette beskatningsproblem for de studerende. Et skattefrit fradrag i København for kommuneskat på 4 000 kr. for forsørgere og 2 500 kr. for ikke-forsørgere vil jo betyde, at de fleste, der får legathjælp, ikke bliver beskattet af disse legater. Ganske det samme er tilfældet for statskattens vedkommende, hvor man nu har fradrag på 2 800 kr. for ikke-forsørgere og 5 500 for forsørgere; det problem er altså klaret med disse ændringer i skattelovene. Må jeg i øvrigt i denne forbindelse gøre opmærksom på, at Danske Studerendes Fællesråd netop om dette spørgsmål fremførte, at det anså en indirekte støtte til de studerende i form af skattelettelser til dem eller deres forældre for en sekundær løsning.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale at stemme imod det af venstre og de konservative stillede ændringsforslag, ligesom jeg må anbefale at stemme imod det ændringsforslag, som er stillet af det kommunistiske parti.

Kristian Kristensen: Da mit partis ordfører i denne sag er forhindret i at være til stede, skal jeg i hans sted gøre et par bemærkninger.

Mit partis ordfører gav ved første behandling udtryk for det ønske, at man i stigende grad kunne gå over fra stipendier til lån, og jeg vil også gerne give udtryk for den opfattelse, at en sådan udvikling vil være det sundeste i det lange løb. Men jeg vil samtidig give udtryk for, at vi som en foreløbig ordning kan acceptere